

sagde, det betaler sig saa ikke at være i Spidsen. Jo det betaler sig netop ypperligt at være i Spidsen, saa ypperligt, at fraregnet de Uheld, som kunne indtræde, er der intet i vort Landbrug, der lønner sig bedre, saa af den Grund havde vi ikke behøvet at oprette Avlscentrer. Er der noget, der betaler sig, er det at gaa i Spidsen paa Husdyravlens Omraade. Der kan naturligvis, som sagt, indtræffe Uheld, men det betaler sig i det lange Løb, hvorimod det ikke betaler sig ved Opdrættet at løbe fra et i Dag til et andet i Morgen uden Principper og uden Maal.

Jeg er klar over, at skulle vi have Lykken med os i Henseende til Revisionen af Husdyrloven, maa denne Revision gaa i den Retning, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds, det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds saa vel som det ærede Medlem for Viborg Amt har angivet. Den ærede Minister udtalte angaaende Avlsforeningerne, at deres Antal steg, og han syntes derfor, det var nok, naar vi nu gav 120 Kr. til hver Forening. Men at Avlsforeningernes Antal stiger, er netop et Bevis paa, at Befolkningen vedkender sig dem. Om deres store Nytte og Betydning komme vi jo ikke op og strides, og Stigningen i deres Antal forekommer mig derfor ikke at være et Argument for at sætte Bevillingen ned med de 30 Kr., som Ministeren har foreslaaet.

Det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (L. Christiansen) syntes at ville anbefale de foreslaaede Opdrætningsforeninger og Hesteopdrætningsanstalter. Men hans Anbefaling var meget vag. Det ærede Medlem udtalte, at han turde ikke absolut anbefale det, men han turde endnu mindre anbefale at forkaste det. Det er egentlig et Bevis for, at det er en meget tvivlsom Historie, og jeg mener derfor, at vi ikke skulle vedtage et Forslag, som vi ikke ere sikre paa, er rigtigt. Vi maa dog være komne saa vidt, at det ikke gælder for os, at der paa Finansloven og senere paa Statsregnskabet staar store Bevillinger til Landbruget, naar de faktisk ingen Nytte gøre. Vi risikere ellers, at naar vi komme med Fordringer om nyttige og gode Bevillinger, vil der baade her i Tinget og i det andet Ting blive sagt, at det have vi ikke Raad til, vi give alt for meget ud af Statskassen. Vi skulle derfor være sikre paa, at det, vi vedtage, er godt. Jeg vil slutte disse Udtalelser med at udtale Ønsket og Haabet om, at Husdyrloven maa blive revideret i Overensstemmelse

med de Grundbetragtninger, jeg har givet min Tilslutning, og som de to ærede Medlemmer, der talte den første Dag, gjorde gældende.

Høgh-Guldborg: Jeg skal indskrænke mig til faa Bemærkninger, da det, jeg ønskede yderligere at sige til Anbefaling af Lovforslaget, allerede er sagt af flere foregaaende Talere, bl. a. af den højtærede Landbrugsminister. Jeg vil blot til det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen), der nævnedes, at jeg havde talt „begejstrede“ Ord om Kommissionens Arbejde, sige, at jeg tror, at det ærede Medlem gør mig stor Uret. Hvis det ærede Medlem vil gennemlæse, hvad jeg har sagt, vil han se, at det indskrænker sig til, at jeg har Post for Post vist, at Kommissionens Fortjeneste bestaar i en omhyggelig Opsamling af de forskellige Tanker og Ønsker, som efterhaanden have arbejdet sig frem i vore Landboforeninger under deres Arbejde med Loven. Betænkningen indeholder meget lidt nyt og næsten intet af Kommissionen selv; men, som sagt, en ret nøjagtig Samling af de Ønsker om Reformen, der have arbejdet sig frem fra 1887 og 1893 i det landøkonomiske Foreningsliv. Det er i alt Fald en beskeden Arbejdsplan, forekommer det mig, og jeg synes derfor næppe, at der var Grund til at tale om „Begejstring“.

Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) omtalte, at Kommissionens Sammensætning helst burde have været en anden. Jeg skal aldeles ikke nu indlade mig paa at udtale mig derom, det gjorde jeg i Fjor ved Finanslovbehandlingen, men der er i hvert Fald een Ting, som jeg tror, at man kunde vente af denne Kommission, saaledes som den var sammensat, nemlig at den vidste, hvad der rørte sig i Landboforeningerne, og det var i alt Fald et Fortrin, som har vist sine Spor i Forslaget.

Med Hensyn til hvad det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen) udtalte mod det saakaldte „Præmie-system“, forekommer det mig ikke, at Tiden endnu er moden til at forlade dette System. I alle de Lande, som omgive os, baade Sverige, Norge, Tyskland og England, bevæger man sig jo videre ad denne Bane, og jeg tror, man tør sige, at baade der og her hjemme i Landet har Præmie-systemet givet gode Resultater, og jeg tror, det vilde være forhastet at forlade det, da man endnu af det kan vente sig ikke ganske lidt ud af dets Belønning af Individ-